

Cuntanın ve hükümetin yerel seçimlerdeki amacı:

Cuntanın 6 Kasım seçimlerinde, diktatörlüğe parlamenter bir kılıf giydirme girişimi, bu yerel seçimlerle tamamlanmak isteniyor. Evren-Üzal ikilisi, gerek ülkede, gerekse Batı kamuoyunda kuşkuyla karşılanan 6 Kasım seçimlerinin sonuçlarını, bu yerel seçimlerle yasallaştırmak istiyorlar. Seçimlerin, 6 Kasım(dan farklı olarak öteki burjuva muhalefet partilerinin de katılımıyla "demokratik" olduğu ve Türkiye'de "demokrasiye gerçekten geçildiği" kanıtlanmaya çalışılıyor. Buna karşılık, Üzal-Evren ikilisi, aralarındaki kimi görünüşteki anlaşmazlıklara karşın, 6 Kasım(da oluşturulan sözde parlamento partilerinin durumlarını muhalefete karşı korumak amacını taşıyorlar.

Cunta ve Evren, 6 Kasım seçimlerinden farklı olarak, bu kez tümüyle gölgede kalıyor. Özellikle, tüm cunta partilerinin yenilgisi durumunda, ortaya çıkacak bir banalımı bastırmak için, kendilerini tartışmaların dışında tutmaya çalışıyorlar.

Halkçı Parti, cuntanın sahte "sol" muhalefet partisidir. Seçim kampanyası boyunca HP, SODEP'e karşı, antikomünist saldırılarda bulunuyor. O, diktatörlük karşıtı güçleri parçalamakla görevlidir. Komünistler, bu partiye tabanda iyi niyetlerle inananları uyarmalı, Calp kliğinin iç yüzünü açığa vurmalarıdır.

Bu seçimlerde, Amerikan yönetici çevreleri ve işbirlikçi oligarşi Üzal'ı destekliyor.

Diktatörlük karşıtı muhalefet hareketi:

Bugün Evren-Üzal ikilisinin, ve onlara destek olan halk düşmanı sözde parlamentonun karşısında, geniş bir muhalefet hareketi oluşmuştur. Bu muhalefet hareketinin içinde yer alanlar, sınıfsal karakterleri, politik amaçları ve ideolojileri bakımından türdeş değildir. Muhalefeti birleştiren amaç, ordunun politik, ekonomik ve sosyal yaşama doğrudan müdahalesine karşıtlıktan ibarettir. Diktatörlük karşıtı hareket başlıca iki eğilime ayrılıyor. Birincisi, pro-emperyalist (emperyalizm yanlısı) demokrasi yönünde değişimleri amaçlayan eğilimdir. Başını DYP çekmektedir. İkincisi ise, ulusal demokrasi yönünde değişimleri amaçlayan eğilimdir. Baş temsilcisi TKP ve öteki sol güçler.

SODEP'in karşı karşıya bulunduğu ikilem:

Bu parti, mevcut rejim içinde adım adım demokratik bir değişim amaçlamasıyla, emperyalizme karşı açık bir tutum almamasıyla DYP(ye yaklaşıyor. Buna karşılık, henüz biçimlenen bu partinin tabanında ve kimi yönetici kesimlerinde, antiemperyalist, demokratik ve barış yanlısı eğilim vardır. Bu yönüyle SODEP ulusal demokratik değişim eğilimini temsil eden sol güçlere yaklaşıyor. Gerici güçlerin saldırısı karşısında antikomünist tutum aldığı gibi, "sosyal demokrat" hareketteki bölünme nedeniyle daha solda görünme çabaları da ortaya çıkabiliyor. Bütün bunlar, SODEP'in çelişkili sınıfsal tabanından ileri geliyor. Bu parti, hem büyük sermayeye, hem de orta katmanlara dayanıyor, hem de işçi sınıfının, emekçilerin desteğini almaya

çalışıyor.

SODEP cuntaya ve Üzal hükümetine karşı çıkıyor, buna karşılık, bugünkü durumdan çıkışı sağlayacak, elle tutulur bir alternatif politika, program öne süremiyor.

SODEP'in önündeki ikilem şudur: Ya halkla birlikte Evren-Üzal ikilisine karşı, ulusal demokaris için; yada DYP ile birlikte halka karşı, emperyalizm yanlısı reformlar için...

Diktatörlük karşıtı güçlerin yerel seçimlerde ortak amacı:

Diktatörlüğe karşı güçlerin yerel seçimlerde ortak amacı, Evren-Üzal ikilisine ve onlara destek olan sözde parlamentodaki sahte muhalefet partilerine karşı mümkün olabilen en fazla oyları almak, böylece, bunların yeni bir seçim başarısıyla konumlarını bir ölçüde pekiştirmelerini önlemektir. TKP, herşeyden önce, bu amaçla, diktatörlük karşıtı güçlerin seçim başarısı sınıf savaşının çıkarlarına uygun sayıyor. Yerel seçimlere o nedenle ilgisiz kalmıyor.

Diktatörlük karşıtı güçlerin yerel seçimlerde bir bütün olarak Evten-Üzal kliğine karşı çıkmaları yönündeki çağrılarımız, bugünkü koşullarda, geleceğe dönük bir antidiktatörlük cephesi gibi bir perspektif taşıyor. DYP'nin konumu nedeniyle partini DYP'yi de içeren bir cephe taktiği yoktur.

Solun aktif yer alması gerçekleşmeden diktatörlük karşıtı muhalefet hareketi başarıya ulaşamaz.

TKP, diktatörlüğe karşı savaşta, inisiyatifi burjuva muhalefetinin ele alması tehlikesine karşı dikkatleri çekiyor. Bu partilerin, sol güçlerin baskı ve terör altında olmasından yararlanma yönündeki tutumları gerçekte onların kendi amaçlarını gerçekleştirmesine de hiç bir yarar sağlayamaz. Bu özellikle SODEP için açık bir gerçektir. Sola karşı süren teröre sessiz kalma yalnızca faşist cuntayı ve hükümeti güçlendiriyor.

Aynı zamanda, burjuva muhalefet partilerinin sıralarında derece derece yer alan antikominizmin etkisi, cuntaya karşı hareketi bölücü rol oynuyor.

Ve en önemlisi, sol güçlerin kendi aralarında somut bir eylem ve güç birliği gerçekleştiremeyişi, diktatörlük karşıtı hareketi burjuva muhalefetinin etkisine terk etme gibi ciddi bir tehlike yaratıyor.

TKP, bir yandan sol güçlerin işbirliği için çalışıyor. Öte yandan ise, bu birliğe yanasmayanları beklemeksizin, kendi bağımsız politikasıyla yerel seçimlerde tüm diktatörlük karşıtı hareketin başına geçiyor.

Üç cunta partisine karşı üç muhalefet partisinin ortak seçim başarısı

MK plenumu, yerel seçimlerin antidemokratik iç yüzünün zergilenmesi, ama yine de sandık başına gidilmesi ve asıl vuruşun cunta karşıtı partilere yöneltilmesi gerektiğini karara bağladı.

Muhalefetteki burjuva partileri arasında, oylar nasıl dağılırsa dağılsın, esas olarak, bu muhalefetin aldığı oy toplamı önem kazanacak, cunta rejiminin mesruiyet ve halk desteği iddiaları çökecektir.

Hiçbir burjuva muhalefet partisi, Türkiye'yi bunalımdan çıkaracak bir programa sahip değildir., ve bunu gerçekleştirme yeteneğinde de (tek başına) değildir.

Bugün tek demokratik alternatif bizim partimiz tarafından savunuluyor. Yalnızca TKP kendi birliğini koruyan devrimci parti olarak, sol güçleri birleştirme ve halk yığınlarının savaşına yol gösterme yeteneğine sahip bulunuyor. Evren-Üzal kılıfına, kanşı halkın çıkarlarını en devrimci biçimde savunan parti TKP'dir. Bunun temel kanıtı, hiç bir partinin, diktatörlüğe karşı tüm güçlerin birliğini TKP kadar açık savunmayışıdır.

Seçimlerdeki mevcut partiler arasındaki ayrımı sağ ile "sol" partiler arasındaki ayrım biçiminde görmüyoruz. Birincisi, çünkü sol gerçekte seçimlere katılmıyor. İkincisi, bu ayrımın amacı, diktatörlük karşıtı güçlerle diktatörlük yanlısı güçleri birbirine karıştırmak, böylece burjuva partileri arasındaki güncel ayrımı gizlemektir. Buradaki amaç, Anavatan Partisi ile DYP'yi birleştirerek ve HP'yi de yenilgiden kurtararak, rejimin istikrarını sağlamaktır. O nedenle, bu seçimlerde SODEP'e açık destek vermek, kısa erimde diktatörlüğe karşı savaş açısından da sözde "ileri" gerçekte ise zararlı bir adımdır; SODEP'e açık destek vermek, işçi sınıfının uzun erimli çıkarları açısından, SODEP'i solun temsilcisi gibi saymaya yol açar. O nedenle geri bir adımdır.

Parti örgütleri, biricik demokratik alternatifin TKP tarafından dile getirildiğini, tüm halkın birliğini ve özlemlerini TKP'nin savunduğunu, Plenumda öne konan dört temel konuda (af, üsler, ekonomik politika, sendikal haklar) yürütecekleri eylemlerle ortaya koyacaklar; aynı zamanda, bu yerel seçimlerde cuntaya ve onun üç partisine karşı çıkan üç muhalefet partisinin seçimlerde başarı kazanmalarının halkın çıkarına olduğunu açıklayacaklardır.

Komünistler, geçen seçimlerde cunta partilerine oy veren yurttaşları, bu kez Evren-Üzal ikilisinin durdurmak için cunta partilerine karşı çıkan partilere oy vermeye çağıracaklardır. "Herkes 6 Kasım'da cunta partilerine, başta ANAP'a giden bir oyu, üç muhalefet partisinden birisine çeksin!..."

Komünistler, cuntaya ve cunta partilerine karşı çıkan yurttaşları ise, oylarını, genel af, üslerden arınmış Türkiye, sendikal haklar için ve ulusal ekonomiyi yıkan, kemerleri sıkma politikasına karşı antiemperyalist, demokratik talepleri savunan adaylar vermeye çağıracaklardır. Bu amacın başarıya ulaşması, en başta sol güçlerin birliğine bağlı kalıyor.

6 Kasım'da üç cunta partisine oy vermeyen bir milyon işçi ve emekçiyle birlikte yürüyen komünistler, oylarını bu yönde kullanacaklardır.

Parti örgütlerimiz, buldukları illerdeki bu nitelikteki adayları saptamalı ve onlarla işbirliği yollarını aramalı, partimizin öne sürdüğü talepleri savunmaları için bu adaylar üzerinde halkın baskısını sağlamalıdır.

Parti örgütleri, eski CHP'li secmenlerin SODEP ile HP arasında bir seçim yapmadaki tereddütlerini bu çevrelerle ilişkiye geçmek için kullanmalıdırlar. Bir yandan HP yönetiminin iç yüzünü açığa vururken, öte yandan, SODEP'e ve HP'ye yakın yurttaşları ortak talepler çevresinde birleştirmeye çalışmalı, "bu talepler karşısında SODEP ve HP adaylarının tutumunu öğrenelim" sloganıyla, onlarla birlikte seçim konuşmalarına katılmalı, adaylara sorular yöneltilmesini sağlamalıdır.

Olanak olan yerlerde bu yöntem, tüm diktatörlük karşıtı partilerin taraftarlarıyla-

İlişkilerde de uygulanmalıdır.

Tabandan, il yada ilçe örgütü düzeyinden işbirliği olanaklarının var olduğu yerlerde, parti örgütümüz, SODEP'i pratik olarak yerel düzeyde destekleyebilir. Aynı durum Refah Partisi için de geçerlidir. Burada önemli olan, söz konusu partilerin yandaşlarının, kendi partilerinin adayının, ilerici olduğu için, TKP tarafından desteklendiğini anlamasıdır. Elbette bu çalışma, gizlilik kurallarını bozmadan yapılmalıdır.

Parti örgütlerimiz, her durumda, partinin seçimlerdeki genel tutumunu, taleplerimizi yığınlar arasında bağımsız olarak yayma görevini ikincil plana atmamalıdır.

Dikkatler ulusal çapta direniş hazırlığından kaymamalıdır.

Seçimlerde Anavatan Partisi'nin ve öteki cunta partilerinin yenilgisi, ülkedeki politik istikrarsızlığı daha bir üst düzeye tırmandırabilir ve sosyal, politik bir bunalıma yol açabilir.

Bu otomatik olmaz. Bunalım, seçimlerde yenilgiye uğrayan hükümete ve cuntaya karşı işçi sınıfının, halkın savaşımını bu elverişli ortamdan yararlanarak yükseltmesine bağlıdır. Burjuva muhalefet partilerinin takınacakları tutum ve emperyalistlerin tutumu da bunalımın doğmasında rol oynayacaktır.

Partimiz, seçimlerden sonra, ortamın demokratikleşeceğine bel bağlamaya karşı çıkıyor ve dikkatini, seçim sonrası ortamdan, ulusal çapta direniş için nasıl yararlanılacağı noktasına çeviriyor. Açaktır ki, ulusal çapta direnişin hazırlıkları, seçim sonucunda cuntanın ve hükümetin uğrayacağı yenilgiye yada elde edeceği başarıya göre somut biçimler kazanacaktır.

Burjuva muhalefeti seçimlerde ciddi bir başarı elde etseler bile bu başarıyı iktidarı ele almak için kullanmaya hazır değildir. Onların bir tek talebi, böyle bir durumda, erken seçimdir. Kuskusuz böyle bir talep, eğer uğrunda yığınların eylemiyle gerçekleşirse, sert sınıf savaşlarıyla elde edilmeye çalışılırsa, olumlu bir rol oynayabilir. Nedir ki, burjuva muhalefet partileri, bunu, üstten pazarlıklarla elde etme dışında hiç bir pratik politikaya sahip değildir. TKP, burjuva muhalefet partilerinin seçim sonrasında böyle bir talep ileri sürmesi halinde, bu talebi, faşist diktatörlüğün ve hükümetin yıkılması amacıyla birleştirecek, ömüt duruma, güçler oranına göre, bu amacı değişik taleplerle dile getirecek, bu talepler çevresinde halk güçlerinin direnişlerini örgütleyecektir.

Komünistler, muhtemel bir bunalım karşısında, sorumluluklarının gereği olarak Evren-Üzal ikilisini iktidardan uzaklaştırmanın ancak çetin bir savaşımı göze almakla mümkün olduğunu halka açıklayacaklar, "faşizmin çözüldüğü" iddialarının yarattığı parlamentarist hayallerle savaşacaklar; muhtemel tehlikeleri duyuracaklar, burjuva partilerinin süngü karşısında güçsüz olduğunu, süngünün ise ancak işçi sınıfının, halkın birleşik güçleri ve savaşı karşısında güçsüz kalacağını usanmadan anlatacaklardır.

Burjuva muhalefet partilerinin seçim yenilgisi, Üzal'ın-Evren'in gücünü değil, burjuva muhalefetinin güçsüzlüğünü gösterecektir!

Elverişsiz koşullar nedeniyle, hükümetin seçimlerden konumlarını koruyarak çıkması

Komünistler için şaşırıcı olmamalıdır. Böyle bir olasılık vardır. Seçim öncesi yı-

ğınlarda gözle görülür bir aktiflik, devrimci bir yükseliş olmadığı bugünkü durumda geniş çoğunluğun hoşnutsuzluğu otomatik olarak seçim sonuçlarına yansımaz. Burjuva muhalefet partilere, yığınları aktif eyleme çekmeyerek, yalnızca onların hoşnutsuzluğunu oy sandıklarına akıtmaya çalışarak, böyle bir sonucun doğmasına ortam hazırlıyorlar.

O nedenle, bunların seçimlerde uğrayacakları yenilgi, Evren-Üzal ikilisinin gücünü değil, burjuva muhalefet partilerinin güçsüzlüğünü kanıtlayacaktır.

Elbette böyle bir sonuç, Türkiye'nin karşı karşıya bulunduğu dış ve iç tehlikelerin artmasına neden olacaktır.

Öte yandan, hükümetin konumlarına belli bir ölçüde koruduğu, buna karşılık SODEP'in önemli bir oy aldığı durumda, küçük burjuva çevrelerde hatta kimi sol çevrelerde, "gelecek seçimlerde SODEP'in hükümete geçmesi" boş hayalini uyandırabilir ve eylemsizliğe yol açabilir.

Bütün bunlar, işçi sınıfının savaşım koşullarını elbette karmaşıklaştıracak, ek zorluklar yaratacaktır.

Ama, gerek dünyadaki, gerekse ülkemizdeki durum, yapısal bunalım, sınıf çelişkilerinin keskinliği, egemen sınıfların iç çelişkileri, sosyal-ekonomik ve politik istikrarsızlığın aşılmasını önleyecektir.

Sonuç: Temel görev, TKP'yi güçlendirmektir.

Bugün gücünü ve birliğini koruyabilen tek partiyiz. Nicel gücümüzle kıyaslanamayacak yığınsal etkimiz var. Parti özellikle 5. Kongre'den bu yana yeni bir güçlenme dönemi yaşıyor. Bu yerel seçimlerde ve sonrasında değişmez görevimiz partiyi daha da güçlendirmektir.

IMF'nin ajanı Üzal'a oy yok!

Cunta partilerine giden oylar, cuntaya karşı partilere!

Evren- Üzal ikilisine karşı çıkan yurttaşlar: Oylarınızı, genel af isteyen, Amerikan üslerine, IMF reçetelerine karşı çıkan, sendikal hakların geri alınması savunan partili ve bağımsız adaylara verin!